

Katedra animované tvorby

Posudek teoretické diplomové práce - bakalářské

Autor/ka práce: Viktorie Štěpánová

Název práce: Vizualizace hudby v animovaném videoklipu

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Michaela Hoffová, KAT

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce - C

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu - B

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu - B

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce - C

Jazyková a stylistická úroveň práce - D

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) - B

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava - B

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru - C

Celkové hodnocení diplomové práce (A-F) - C

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nespĺňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namíste položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Jakožto důležitou poznámku v úvodu tohoto hodnocení bych chtěla uvést, že současný název práce Vizualizace hudby v animovaném videoklipu bohužel nedopovídá jejímu obsahu. Autorka této práce žádala o pozdní změnu názvu, ta jí však byla zamítnuta. Název, který nebyl uznán vedením fakulty, ale který však odpovídá obsahu práce je Audiovize, intermedialita a synestezie.

Bakalářská práce Viktorie Štěpánové mne na první pohled zaujala nejen tím, že je mi zpracované téma blízké. Zaujala mne také odvaha autorky se chopit nekonvenčního tématu, které balancuje na hranici mezi uměním a vědou.

Autorka této práce se pustila do zpracování velmi široké oblasti uměleckého působení, které má nejen velmi bohatou historii a vývoj, ale jejíž rozvětvení a hranice nejsou v současné umělecké sféře jednoduše definovatelné. Komprimování takového širokého tématu do formy bakalářské práce bylo pro autorku jistě výzvou, kterou však bohužel zcela nesplnila.

Má nejzásadnější výtka této práce se týká logiky posloupnosti a obsahu některých kapitol, které působí poněkud zmatečně a necelistvě. Zejména první tři kapitoly a jejich podkapitoly působí spíše jako výřezy informací vztahující se k tématu, než organizovaný rozvíjející se text. Následná druhá část práce věnující se Barvám a tónům pak celou práci rozděluje tak, že působí spíše jako dvě práce v jedné.

V první kapitole Historie intermediality uvádí autorka chronologický výčet zásadních tvůrců a hnutí, kteří přispěli k vývoji intermediality ve 20. století.

Uvítala bych zde širší úhel pohledu na tento vývoj jako celek. Máme zde vyjmenované jednotlivé osobnosti a směry, ale bez historických a společenských kontextů vývoje, které přímo ovlivnily směřování těchto uměleckých tendencí. V některých podkapitolách také chybí alespoň přibližná datace, která by přispěla k celkové přehlednosti.

O historických souvislostech ve vztahu k vývoji intermediality částečně pojednává autorka ve třetí kapitole Věda a umění, kde poukazuje např. na silný vliv industriální revoluce, vynálezu kinematografu a jiných technických vymožeností na vývoj audiovize. Je matoucí, že autorka první a třetí kapitolu nepropojila. Druhá kapitola Současná audiovize by pak mnohem lépe strukturálně navazovala na tu první.

Kapitola Současná audiovize pak nabízí výčet tří současných umělců a popis jejich jednotlivých přístupů k intermediální tvorbě. Zdá se mi to však jako velmi úzký výběr, který čtenáři sice nabídne popis tří umělců, avšak bez kontextu či úvodu, popisujícího celkový obraz a tendence současné audiovize, např. v souvztáznosti k vývoji, který měl být popsán v kapitole Historie intermediality.

Druhá část práce Barvy a tóny působí strukturálně celistvěji, v rozepsanější formě by však tématicky i obsahově mohla obstát i jako samostatná bakalářská práce. Je zde cítit, že se autorka dostává k tématu, které je jí blízké. Velmi oceňuji praktickou aplikaci jejích poznatků ohledně převodu tónů na barvy na jejím vlastním bakalářském filmu a detailní popis jejího postupu. Takovéto propojení teoretické práce s bakalářským filmem není příliš časté a těším se, až uvidím reálné výsledky v projekci.

I přes veškeré výtky je z práce cítit zaujetí pro téma i hloubka znalostí, které autorka nabyla nejen skrze doložené literární a jiné informační zdroje, ale i z vlastních zkušeností.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji její hodnocení známkou C.

Má otázka pro autorku: Vyjmenujte 3 tuzemské tvůrce, kteří přispěli k vývoji intermediality v umění 20. století a popište ve zkratce jejich dílo a v čem konkrétním ve svém díle přispěli tomuto vývoji. Pak ještě vyjmenujte tři současné tuzemské intermediální tvůrce a popište ve zkratce jejich přístup k tvorbě a v čem je intermediální.

Datum: 15.9.2022

Podpis:

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'MH' with a long horizontal stroke extending to the right.

MgA. Michaela Hoffová